

การเปิดรับและความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของ
ผู้ดำเนินรายการข่าวประเภทเล่าข่าว

MEDIA EXPOSURE AND OPINION TOWARD THE CREDIBILITY OF
NEWS TALK MODERATOR

นางสาวฐิติรัตน์ แสงบุญเกิด และ อาจารย์ ดร.โมไนยพล วัฒนเวช
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน (การบริหารสื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับชมกับความ
คิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ดำเนินรายการข่าวประเภทเล่าข่าว เป็นการศึกษาด้วยระเบียบวิธีวิจัย
เชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ด้วยวิธีการ
เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยใช้แบบสอบถามและแบบสอบถาม
ออนไลน์ในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป อาศัยอยู่ในเขต
กรุงเทพมหานคร และเคยรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าว ได้แก่ รายการเรื่องเล่าเสาร์-อาทิตย์
รายการทูตเช้า รายการคับข่าวครบประเด็น รายการข่าวข้นคนเนชั่น และรายการคุยข่าวเช้า
ช่อง8 อย่างน้อย 1 รายการ

โดยผลการวิจัยพบว่า อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีการเปิดรับชมรายการข่าว
ประเภทเล่าข่าวแตกต่างกัน ทั้งจำนวนรายการที่รับชม ความถี่ในการรับชม และระยะเวลาในการ
รับชม แต่ เพศ อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีเพียงจำนวนรายการที่รับชม แตกต่างกัน

นอกจากนั้น ด้านความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับชมกับความคิดเห็นที่มีต่อความ
น่าเชื่อถือของผู้ดำเนินรายการข่าวประเภทเล่าข่าว พบว่า ระยะเวลาในการรับชมมีความสัมพันธ์กับ
ความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ดำเนินรายการในด้านคุณสมบัติความสามารถเฉพาะตัวของ
ผู้ส่งสาร โดยเป็นความสัมพันธ์ทางลบ

คำสำคัญ : การเปิดรับ, ความคิดเห็น, ความน่าเชื่อถือ, ผู้ดำเนินรายการข่าว, รายการข่าว

ABSTRACT

This research aims to study the relation between media exposure and opinion toward the credibility of news talk moderator with quantitative research formed by survey research. The data were collected by accidental sampling with the questionnaire and online questionnaire, 300 samples, aged up on 15 years in Bangkok. And who have been watching news talk program, including “RUENG LAO SAO-A-TID” “THUP TOH KHAO” “KHAP KHAO KROP PRADEN” “KHAO KHON KON NATION” and “KHUI KHAO CHAO CHONG 8” at least one news talk program.

The research was found that the differences of age and graduation are influenced on news talk media exposure including amount of news programs, frequency and watching duration. Only the differences of gender, occupation and monthly income are influenced only on amount of news programs.

Moreover, the watching duration is related to the opinion toward the credibility of news talk moderator in term of qualification as sender’s talent. It shows in negative relation.

Keywords: Exposure, Opinion, Credibility, Moderator, News Program

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในแวดวงของการทำรายการโทรทัศน์นั้นมีการแข่งขันกันอย่างสูงมาก ทั้งด้านเนื้อหา รายการ รูปแบบการนำเสนอ หรือแม้กระทั่งตัวผู้ดำเนินรายการ โดยเฉพาะรายการข่าวปัจจุบันเป็นรายการที่ได้มีรูปแบบการดำเนินรายการแตกต่างไปจากเดิม จากที่ผู้ดำเนินรายการเคยมานั่งเพื่ออ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ไม่สามารถเรียกร้องความสนใจหรือจูงใจผู้ชมในปัจจุบันให้ติดตามข่าวโทรทัศน์ได้อีกต่อไป ดังนั้นรายการข่าวจึงได้เปลี่ยนไปในรูปแบบการคุยข่าว เล่าข่าว ด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย เป็นกันเอง ทำให้สร้างความใกล้ชิดกับผู้ชมได้มากกว่าการนั่งอ่านหนังสือพิมพ์แบบเดิม

การนำเสนอข่าวในรูปแบบนี้ ผู้ดำเนินรายการถือเป็นบุคคลสำคัญ ที่จะมียุทธศาสตร์ในการสื่อสารและดึงคนดูให้อยู่กับรายการตั้งแต่ต้นจนจบ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความ

คิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผู้ดำเนินรายการข่าวประเภทเล่าข่าว ผู้วิจัยจึงคัดเลือกรายการเล่าข่าวมาจากช่องดิจิทัลทีวีทั้งหมด 25 ช่อง ตามรายงานของ AGB Nielsen ช่วง 22-28 พฤษภาคม 2560 พบว่ามีรายการข่าวประเภทเล่าข่าวมีเรตติ้งติดอันดับ 1 ใน 10 ของแต่ละช่อง อยู่จำนวน 5 รายการ ได้แก่ รายการเรื่องเล่าเสาร์-อาทิตย์ ออกอากาศทุกวันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลา 10.30-12.15 น. ทางช่อง 3HD รายการทูโป๊ะข่าว ออกอากาศทุกวันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 20.40-22.40 น. ทางช่องอมรินทร์ทีวี รายการคลับข่าวครบประเด็น ออกอากาศทุกวันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 21.45-22.40 น. ทางช่อง 9 MCOT รายการข่าวข้นคนเนชั่น ออกอากาศทุกวันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 20.30-22.30 น. ทางช่องเนชั่นทีวี และรายการคุยข่าวเช้าช่อง8 ออกอากาศทุกวันจันทร์-วันอาทิตย์ เวลา 05.00-09.00 น. ทางช่อง 8 จากนั้นผู้วิจัยจึงได้นำ 5 รายการดังกล่าวมาศึกษาในเรื่องการเปิดรับและความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ดำเนินรายการข่าวประเภทเล่าข่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวของผู้ชม
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ดำเนินรายการข่าวประเภทเล่าข่าวของผู้ชม
3. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าว
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวกับความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ดำเนินรายการข่าวประเภทเล่าข่าว

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยเลือกใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ด้วยวิธีการเก็บข้อมูล ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียว (Cross-Sectional Study) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในเดือนมิถุนายน พ.ศ.2560 และให้ผู้ตอบกรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self-Administered) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ชมที่เคยรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าว ได้แก่ รายการเรื่องเล่าเสาร์-อาทิตย์ รายการทูโป๊ะข่าว รายการคลับข่าวครบประเด็น รายการข่าวข้นคนเนชั่น และรายการคุยข่าวเช้าช่อง8 อย่างน้อย 1 รายการ ซึ่งมีอายุ 15 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าทางสถิติใน 2 ส่วน คือ การใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency Distributions) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้อธิบายลักษณะทางประชากร การเปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าว และความคิดเห็นที่มีต่อผู้ดำเนินรายการ และการใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ Independent Samples t-test, Oneway ANOVA (F-test) และ Pearson Correlation ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การเปิดรับและความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ดำเนินรายการข่าวประเภทเล่าข่าว” สามารถสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลได้ดังนี้

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ช่วงอายุ 25-34 ปี การศึกษา ระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน รายได้ส่วนตัวต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท โดยส่วนใหญ่เปิดรับชมรายการเล่าข่าวจำนวน 1 รายการ รายการเรื่องเล่าเสาร์-อาทิตย์เป็นรายการที่มีการรับชมมากที่สุด รองลงมา รายการทูปโตะข่าว รายการข่าวข้นคนเนชั่น รายการคับข่าวครบประเด็น และรายการคุยข่าวเช้าช่อง8 ตามลำดับ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการเปิดรับชม 1 - 2 วันต่อสัปดาห์ ระยะเวลาในการรับชมเกือบทั้งรายการ และรับชมสดผ่านทางโทรทัศน์มากที่สุด

สำหรับความคิดเห็นที่มีต่อผู้ดำเนินรายการข่าวประเภทเล่าข่าวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ดำเนินรายการข่าวประเภทเล่าข่าวโดยรวมในระดับมากที่สุด ทั้งด้านความอบอุ่นใจ (Safety) ด้านคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้ส่งสาร (Qualification) และด้านความเป็นพลวัต (Dynamism)

ด้านความอบอุ่นใจ (safety) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ดำเนินรายการในประเด็น “ผู้ดำเนินรายการเล่าข่าวควรนำเสนอข่าวด้วยความเป็นกลางไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง” มากที่สุด รองลงมา ประเด็น “ผู้ดำเนินรายการเล่าข่าวควรนำเสนอข่าวด้วยความละเอียดรอบคอบ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้ชม” ประเด็น “ผู้ดำเนินรายการเล่าข่าวควรเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์และไว้วางใจได้” ประเด็น “ผู้ดำเนินรายการเล่าข่าวควรเป็นผู้ที่มีความยิ้มแย้มแจ่มใส มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี” และ ประเด็น “ผู้ดำเนินรายการเล่าข่าวควรเป็นผู้ที่มีความสุภาพ อ่อนโยน มีมารยาท” ตามลำดับ

ด้านคุณสมบัติความสามารถเฉพาะตัวของผู้ส่งสาร (qualification) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ดำเนินรายการในประเด็น “ผู้ดำเนินรายการเล่าข่าวควรเป็นผู้ที่มีความเป็นมืออาชีพ สามารถนำเสนอข่าวได้อย่างรอบด้าน” และ ประเด็น “ผู้ดำเนินรายการเล่าข่าวควรเป็นผู้ที่มีความรู้รอบตัวที่ดี และมีความเข้าใจในเรื่องที่นำเสนออย่างถ่องแท้” มากที่สุด รองลงมา ประเด็น “ผู้ดำเนินรายการเล่าข่าวควรเป็นผู้มีทักษะและความรู้รอบตัวในการรายงาน

ข่าว” ประเด็น “ผู้ดำเนินรายการเล่าข่าวควรเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และระดับการศึกษาที่เหมาะสมกับการทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินรายการเล่าข่าว” และ ประเด็น “ผู้ดำเนินรายการเล่าข่าวควรเป็นผู้มีประสบการณ์ในการทำงานข่าว” ตามลำดับ

ด้านความเป็นพลวัต (dynamism) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ดำเนินรายการในประเด็น “ผู้ดำเนินรายการเล่าข่าวควรเป็นผู้มีความกล้าในการนำเสนอข่าวอย่างตรงไปตรงมา” มากที่สุด รองลงมา ประเด็น “ผู้ดำเนินรายการเล่าข่าวควรเป็นผู้ที่สามารถทำหน้าที่ดำเนินรายการเล่าข่าวได้อย่างคล่องแคล่ว” ประเด็น “ผู้ดำเนินรายการเล่าข่าวควรมีความกระตือรือร้นในการนำเสนอข่าว” ประเด็น “ผู้ดำเนินรายการเล่าข่าวควรเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในข้อมูลข่าวที่นำเสนอ” และ ประเด็น “ผู้ดำเนินรายการเล่าข่าวควรเป็นผู้ที่มีความใส่ใจในความต้องการของผู้ชม” ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐานอธิบายได้ว่า อายุ และการศึกษา ที่แตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวแตกต่างกัน ทั้งจำนวนรายการที่รับชม ความถี่ในการรับชม และระยะเวลาในการรับชม โดยผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีอายุมากจะมีการเปิดรับชมมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย และผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำจะมีการเปิดรับชมมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาสูง ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดของ Terry Eagleton (1983, อ้างถึงใน นันทกา สุธรรมประเสริฐ, 2549) ว่า การเล่าข่าวเป็นการนำเสนอในรูปแบบการเล่าเรื่อง ทำให้ผู้รับสารสามารถติดตามข่าว และทำความเข้าใจในเนื้อหาได้ง่าย ดังนั้น ผู้ที่มีอายุน้อยและมีการศึกษาต่ำจึงสามารถเข้าใจในข่าวสารได้ นอกจากนี้สื่อโทรทัศน์ยังมีคุณสมบัติที่มีทั้งภาพและเสียงจึงทำให้ผู้ชมเข้าใจในข้อมูลข่าวสารได้ง่าย และยังคงลดยึดจำกัดในเรื่องความสามารถของผู้รับสารที่ไม่สามารถอ่านออก เขียนได้ ตลอดจนเข้าถึงผู้ชมได้ทุกกลุ่ม เนื่องด้วยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเปิดรับชม การเปิดรับรายการข่าวจากโทรทัศน์จึงสามารถเข้าถึงผู้รับสารได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจะมีระยะเวลาในการรับชมมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่สอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538: 41) ที่กล่าวว่า ผู้มีการศึกษาสูงส่วนใหญ่จะเลือกแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ เนื่องจากเป็นผู้มีความกว้างขวาง และสามารถทำความเข้าใจสารได้ดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ สะท้อนให้เห็นว่าการดำเนินรายการข่าวในรูปแบบเล่าข่าวนั้นจะช่วยดึงความน่าสนใจให้ผู้รับสารเปิดรับชมได้ ดังผลการศึกษาของ กมลเทพ จิตเฉลิมไทยพันธ์ (2550) เรื่อง “การรับรู้ของผู้ชมต่อรายการเล่าข่าวโทรทัศน์” ที่พบว่า ผู้ชมรายการเล่าข่าวจะมีความเข้าใจมากกว่าผู้ที่อ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ ซึ่งรูปแบบรายการเล่าข่าวนั้นช่วยให้ผู้ชมเข้าใจข่าวได้ดีขึ้น

สำหรับด้าน เพศ อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีเพียงจำนวนรายการที่รับชมแตกต่างกัน โดยเพศชายจะมีจำนวนในการรับชมรายการมากกว่าเพศหญิง ผู้ที่มีอาชีพ ข้าราชการ/พนักงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ จะมีจำนวนรายการที่รับชมน้อยกว่า อาชีพ นักเรียน/นักศึกษา และ

อาชีพ พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน และผู้มีรายได้ปานกลางจะมีจำนวนรายการที่รับชมมากกว่าผู้มีรายได้น้อย ซึ่งมีความสอดคล้องกับคำกล่าวของ ประมะ สตะเวคิน (2538, น. 112) ที่สรุปได้ว่าลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไป โดยเฉพาะชายเป็นเพศที่มีความต้องการแสวงหาข่าวสารมากกว่าเพศหญิงจึงมีจำนวนในการเปิดรับชมข่าวสารมากกว่า นอกจากนี้อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ยังเป็นปัจจัยสำคัญเนื่องจากอายุ และการศึกษาสูงสุดทำให้ประสบการณ์ที่เข้ามาในชีวิต ทักษะ และค่านิยม ของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ดังนั้น ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าลักษณะทางประชากรย่อมส่งผลต่อพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการเล่าข่าวของบุคคลแต่ละบุคคลด้วย

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับชมกับความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ดำเนินรายการข่าวประเภทเล่าข่าว พบว่า ระยะเวลาในการรับชมมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ดำเนินรายการในด้านคุณสมบัติความสามารถเฉพาะตัวของผู้ส่งสาร โดยเป็นความสัมพันธ์ทางลบ หมายถึง ผู้ชมมีความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ดำเนินรายการในด้านคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้ส่งสารน้อย แต่กลับมีระยะเวลาในการรับชมมาก โดยมีการรับชมเกือบทั้งรายการ จึงสามารถอธิบายได้ว่า ความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ดำเนินรายการในด้านคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้ส่งสารน้อยนั้น อาจเนื่องจากผู้ชมที่เปิดรับชมรายการเล่าข่าวไม่ได้ชมเพราะคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้ส่งสาร ที่ว่าด้วยทักษะ ความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ และประสบการณ์ของผู้ส่งสาร เท่านั้น แต่กลุ่มตัวอย่างอาจจะรับชมรายการเล่าข่าว เนื่องจากความชอบส่วนตัวที่มีต่อผู้ดำเนินรายการ ไม่ว่าจะ เป็นชื่อเสียง รูปร่างหน้าตา บุคลิกลักษณะ จึงมีความวางใจในการรับชมรายการ หรืออาจจะรับชมเพราะความคุ้นเคยที่มีต่อการเปิดรับชมรายการเป็นประจำ จึงทำให้แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะมีระยะเวลาในการเปิดรับชมมาก ความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือเฉพาะตัวของผู้ส่งสารจึงไม่จำเป็นต้องมากตามระยะเวลาในการรับชม สอดคล้องกับที่ โจเซฟ ทีแคลปเปอร์ (Klapper, J.T., 1960: 19-25) กล่าวว่า ผู้เปิดรับข่าวสารมักเลือกรับชมตามความคิดเห็นและความสนใจของตน เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ดังที่ รุจีชยา ไผคำ (2551) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเปิดรับชมรายการเรื่องเล่าขำขันทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง” พบว่า นักศึกษาเปิดรับชมรายการเพราะภาพข่าวสูงกว่าพิธีกร และติดตามชมรายการอย่างต่อเนื่อง เพราะการนำเสนอข่าวด้วยลีลาท่าทางของพิธีกรเพื่อให้ข่าวมีความน่าสนใจ สะท้อนให้เห็นว่าระยะเวลาหรือความตั้งใจในการรับชมรายการเล่าข่าวของผู้ชม อาจไม่ได้มาจากความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือที่มีต่อผู้ดำเนินรายการข่าวประเภทเล่าข่าวเท่านั้น แต่อาจมาจากปัจจัยด้านอื่นๆ ด้วย

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษานี้ สามารถสรุปได้ว่า อายุ และการศึกษา ที่แตกต่างกันจะมีการเปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าวแตกต่างกัน ทั้งจำนวนรายการที่รับชม ความถี่ในการรับชม และระยะเวลาในการรับชม แต่ เพศ อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน จะมีเพียงจำนวนรายการที่รับชมแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า ระยะเวลาในการรับชมมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ดำเนินรายการในด้านคุณสมบัติความสามารถเฉพาะตัวของผู้ส่งสาร โดยเป็นความสัมพันธ์ทางลบ

ทั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า ผู้ผลิตรายการเล่าข่าวรวมทั้งผู้ดำเนินรายการควรสร้างความน่าเชื่อถือให้กับรายการด้วยรูปแบบรายการที่น่าสนใจ และคัดเลือกผู้ดำเนินรายการที่มีความสามารถอย่างครบถ้วน และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เพื่อดึงดูดให้ผู้ชมหันมารับชมรายการด้วยความมั่นใจในข้อมูลข่าวสารและวิธีการนำเสนอเนื้อหาของผู้ดำเนินรายการ นอกจากนี้การทำหน้าที่ผู้ดำเนินรายการข่าวควรมีปัจจัยความน่าเชื่อถือทั้ง 3 ปัจจัย ได้แก่ ด้านความอบอุ่นใจ ด้านคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้ส่งสาร และด้านความเป็นพลวัต

สำหรับในการศึกษาครั้งถัดไป ผู้วิจัยเสนอว่า ควรทำการศึกษากลุ่มผู้ชมที่อยู่ในเขตปริมณฑลหรือหัวเมืองใหญ่ เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มผู้ชมในแต่ละพื้นที่มากที่สุด เพราะผู้ชมที่อยู่ในพื้นที่แตกต่างกันก็อาจมีบริบททางสังคมแตกต่างกัน ซึ่งอาจส่งผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของผู้ดำเนินรายการข่าวด้วย โดยควรขยายการศึกษาให้ครอบคลุมทุกรายการเล่าข่าวที่ออกอากาศ และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปิดรับชมรายการข่าวประเภทเล่าข่าว เพื่อจะได้ผลการศึกษาไปเป็นแนวทางพัฒนารูปแบบรายการและทำหน้าที่ดำเนินรายการ

นอกจากนี้ยังควรศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อผู้ดำเนินรายการเล่าข่าวด้วย เพื่อที่จะได้นำไปพัฒนาวิชาชีพของผู้ดำเนินรายการให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน รวมทั้งควรศึกษาการวิจัยเชิงคุณภาพร่วมด้วยเพื่อให้ทราบความคิดเห็นของประชาชนอย่างแท้จริง

รายการอ้างอิง

หนังสือ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: ดวงกลมสมัย
ปรมะ สตะเวทิน. (2538). หลักนิเทศศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่8). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

วิทยานิพนธ์

กมลเทพ จิตเฉลิมพันธุ์. (2550). การรับรู้ของผู้ชมต่อรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์.

นันทกา สุธรรมประเสริฐ. (2549). ความเป็นแม่บ้านและการบริโภคข้าวแนวเล่าข่าวสาร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์, สาขาวิชาวารสาร
สารสนเทศ

รุจิษา ไพคำ. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดรับชมรายการ เรื่องเล่าเช้านี้ทางสถานีโทรทัศน์ ไทย
ทีวีสีช่อง 3 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ,
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, สาขาสื่อสารมวลชน

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

Agbnielsen. (2560). 10 อันดับรายการโทรทัศน์ FREE TV&DIGITAL ประจำสัปดาห์ 22/05/2017
-28/05/2017. สืบค้นจาก <http://www.agbnielsen.com/news/news.asp?hash=170ccda82344152189cf2ae2b3457f95&crypt=N%B3%A0uv%85ubk%C0%88%9D%AB%9D%A0%CA%C5%9C%83w%C0%C1%B1%B4%9D%C6%C3%C8%C2%60%A7%B9%A6%AA%9CvN%B4%97%92%B9%C5%60v%5D%B1%A5%A3%9E%7D%7Bv%84%BE%8E%C7%B9%D4%B9%8F%A6%9B%A4%9C%AE%A0>. สืบค้นเมื่อ
วันที่ 15 มิถุนายน 2560.

Books

Joseph T. Klapper. 1960. The Effect of Mass communication. New York ; Free Press.